

világnak kapuját. Sőt újra meg újra kimerészkedik rejtekéből, figyeli az emigráns-sors keserű jelzéseit – lőporszagát? –, hogy aztán megsebzett madárként hulljon alá képzeletbeli magaslatáról:

*S a távolból éleslövészet, álmosító irógépzörej,
kivándorlóhajók elnyújtott jeremiádjá.
A mondatfűzés nem a legtökéletesebb.
Valaki oda is jön és szemünkre veti,
nincs átütő erő, de ő is hadar,
mert a légelhárító ágyúk és a világító torony
kivetkőzik a bálterem színes szalagjaiból.
Ránkfelejtett tekintetében
tolláskodik egy régi filmdal, birsalma ize van
és tapintható. Bele is fájdul a szív,
s már zuhanunk tovább másféle összetételű
közegekben, szétnyirbált tájak közt,
együtt a megsebzett szárnyú madarakkal.*

(Lelassult keringő)

TÚZ TAMÁS VERSEI

Isten pórázán

*a Teremtés Könyvében nincs szó
a kardlapon száradó vérről
nem dörren el az első puskalövés
nem csattan a halál fejszéje
nem sír a karámba zárt bárány
mert nincs karám nincs kardlap
és nincsen puska
csak Éva lángvörös arca a Kertben
magasan hordja a fejét a Kígyó
markába nevetne ha volna marka*

*külön fejezet ez már
az Érzékeny Angyal jegyzeteiben
(az Összülők személyi dossziéja
müggonddal bekarikázott nevek
kitűnő dokumentációs anyag)
élete tavaszán az ember félt a tűszúrástól is
nemhogy a kardlap a fejsze a puska
lefegyverző mosolya ült a fémformáló erők
ördögi tervein a folyók torkolatában
Isten pórázán nyugtalankodtak már
a kegyelem bárkái hogy kiszökjenek
a fároszok arany sugarába*

Aztán csak

Portré

*köztisztelőben álló adóhivatalnokunk
antilope cervicapra dugóhúzószarvú
koromfekete bak tűnődve szökdel
öt évet ült már jó ideje várja az előléptetést
néha bukfencezik a néger városrészben
átlapozza a tőzsdei jelentéseket ásít
beül egy olcsó falatozóba harap valamit
se íze se büze felbőszül kioson
juhtúró kellene borjúborda mártás
s az elmaradhatatlan tea és csemege
éjjel majd ágya szélén ül s talán gondolkodik*

Ha egyszer eljön az óra

*az első vihar
az első lépés az éjszakába
kivasal belőled mindent
holott könyvekből ismered már
Van Gogh festményeiről*

*hatalmas csillagok
forgó szelek
örvénybe csavarodó felhők*

*lejjebb ereszkedsz
egész az anyaföldig
közibénk ülsz
ahol az Isten is jelen van
és a takácsok kőművesek
és a szénporos homlokú bányászok*

*elcsöndesedsz
ha egyszer eljön az óra
te sem tudsz elmenekülni
a szeretet körülzárt szigetéről*

*így van ez jól
az utolsó sugarak
lassan örölnék a csontban
fel-felcsap még a madarak szárnya
aztán csak kő-páva plasztik-kolibri
sétálok a levegőben
sebesült isten
min kell még keresztül mennem
lenn a folyó zúgása
biológiai tények
nehezen alszom el
négy égtáj kerevetén*

Lavinia

*némi szünet után átmegy a színen
Lavinia a csipős nyelvű lány
feje tündérien oldalra billen
királynői tartásban sincs hiány*

*bár nem ártana egy kis fogyókúra
sokan úgy vélik jól áll ez neki
ruhája ring derűre és borúra
nyakán a lánc szépségét hirdeti*

*még azt kellene ehhez hozzátenni
hogy szája csöppnyi orra meg fitos
fülében függő alig leheletnyi*

*s az ezüst tálcán végre enni hoz
szőlőt diót meg almát puha körtét
mik Tizián színeit örökölték*